

[Niels Frederiksen.]

ning, at naar det mindre Landbrug i Danmark med Styrke modsætter sig det større Landbrugs Krav paa dette Omraade, er det i Erkendelse af, at hvis vi naar tilbage til normale Tider, da vil en Omflytning af den kommunale Beskatning paa den af Oppositionspartierne foreslaaede Maade virke uretfærdigt som en øget Skattebyrde paa den Del af Landbruget, der driver Virksomhed ved egen og Familiens Hjælp. Jeg ser ikke Muligheden af, at den kommunale Økonomi vil kunne opretholdes, hvis Oppositionspartiernes Forslag gennemføres, det vil medføre en Skatteforskydning de kommunale Skatteydere imellem, som er urimelig. Vort Parti kan derfor ikke gaa med til en Kriselovgivning af den Art, Oppositionspartierne paa dette Omraade fremsætter Forslag om. Vi kan det ikke ud fra den Opfattelse, at Ejendomsbeskatningen, selv om den i Øjeblikket hverken er rigtig eller, som vi ønsker den, dog alligevel ikke skal forlades, medmindre den kan omlægges paa et sikrere og mere retfærdigt Grundlag. Hvis man ydermere fastholder, at Ejendomsbeskatningen for hele Landet i Øjeblikket kun er 24 pCt. af den samlede Skattebyrde, medens den i 1914 var 42 pCt., svækker man endnu stærkere den voldsomme Argumentation for, at Ejendomsbeskatningen er en Særbeskatning.

De to Forslag til Krisehjælp for Landbruget, som jeg her har omtalt, er efter min Opfattelse de væsentligste og mest virkningsfulde. Jeg vilde for mit Vedkommende beklage, hvis Oppositionspartierne kategorisk afviste en midlertidig Hjælp til dem indenfor Landbruget, for hvem det truer med at bryde sammen, saa de kommer til at forlade Hus og Hjem. Vi kan ikke se rettere end, at vore Forslag sammenholdt med Oppositionspartiernes vil sætte ind med en Virkning, som Dagen tiltrænger og Forholdene betinger, og, saa vidt det overhovedet gennem Lovgivning er gør ligt, vil hjælpe dér, hvor Forholdene baade berettiger og betinger, at Hjælp ydes. Oppositionspartierne maa vide, at et Forslag om Kriselovgivning som det, jeg har omtalt, angaaende Ejendomsskatternes Omlægning, med det nuværende Flertal i Folketinget og med den nuværende Regering er uigennemførligt og fuldkommen i Strid med det Flertal ude i Befolkningen, som har valgt denne Rigsdag. Hvis det Forslag skal bedømmes ud fra den folkelige Opfattelse, vil det falde med Glans. Det er slet ikke den Opfattelse, vi i Øjeblikket trænger til, at den danske Grund-

ejers Afgifter og Beskatning til den fælles Husholdning maa betragtes som en Særbeskatning. Det er ogsaa betænkeligt at prøve paa at lade Samfundets Skattekrav vige for Privatkapitalens Ret, saaledes som det vil ske i Henhold til § 6 i Venstres Akkordlovsforslag. Vi fra vor Side kan ikke anerkende den Opfattelses Rigtighed, at Ejendomsbeskatningen, Grundbeskatningen kan ligestilles med al anden Beskatning i Landet, vi maa fastholde den Opfattelse, at Ejendomsbeskatningen er Samfundets Krav paa Andel i den Grundværdistigning, som den enkelte Borger raader over. Og een Ting til: intet Øjeblik forekommer det mig mere farligt at gaa ind til en Kriselovgivning af den af Oppositionspartierne foreslaaede Art. Ingen aner, hvordan de pengelege Forhold vil udvikle sig, ingen aner i Øjeblikket, hvad Pengene kan blive værd, og hvad de kan komme til at betyde i den kommende Tid, hvordan Valutaforholdene vil indvirke paa Prisforholdene, paa Ejendomsbesiddelsen, paa Prioritering, og jeg synes, vi har haft tilstrækkelig Erfaring for, at hver Gang Staten, Samfundet, det offentlige afviger fra sin Ret til Afgift af Ejendom i Danmark, vil under gunstige Vilkaar Privatkapitalen bundfælde sig med Krav om Ret dér, hvor Staten havde sine Krav.

Hele den Række af Forslag, der i øvrigt er fremsat, skal jeg ikke opholde mig ved — de ligger jo nu i de forskellige Udvalg til Behandling og til Bearbejdelse —, men det er min Opfattelse, at det bedste, vi kunde gøre, var hurtigst muligt at føre Udvalgsarbejderne til Ende og faa Forslagene frem til Afgørelse, saa at man kunde faa Klarhed over, hvilken Villie der her i Rigsdagen er til at enes om en Kriselovgivning, der er bygget paa den Opfattelse og den Vurdering af hele Tilstanden, at det er en Kriselovgivning af midlertidig Karakter, der drejer sig om, en Kriselovgivning, der tager Hensyn til Dagens Vanskeligheder, efterhaanden som de melder sig.

Det er min sikre Overbevisning, at den nuværende Regering vil vise Forhandlingsvillie i dette Arbejde og tage alle de Hensyn til Oppositionspartierne, som der kan tages i de praktiske Spørgsmaal, men det er lige saa sikkert, at man ikke med Rette kan forlange fra Oppositionspartiernes Side, at Regeringen skal gaa ind i en Krisepolitik, der har varig Karakter, en Politik, der strider mod den Grundopfattelse, som er deres, og mod den Vælgerbefolknings Opfattelse, der har valgt Flertallet i dette høje Ting. Oppositionen maa gøre sig fortrolig